

Viu i treballa en un emblemàtic racó de la geografia catalana, Platja d'Aro. És l'Emanuela Carmenati, d'origen italià, 13 anys d'exercici, membre, entre d'altres moltes, de l'Associació Catalana per a la Mediació i l'Arbitratge, cap precedent familiar de la professió que ha escollit. Sí que en té, però, el seu marit, en Pau Furriol, que, a més de l'oficina que comparteix amb la nostra convidada, disposa d'un bufet a la capital catalana. Inaugurar el despatx de Platja d'Aro, "**recent acabada la carrera**", va ser un pas que la nostra interlocutora qualifica d'"**arriscat, però quan l'únic que tens és la professió, i ningú no et dona un cop de mà, tens dues opcions: abandonar o intentar-ho. Deu ser per això que sempre tinc joves al despatx.**"

L'estudi acompanya la nostra protagonista al llarg de bona part de la seva vida. Un cop acabada la carrera, i ja en exercici, va ampliar la seva formació mitjançant diferents diplomatures de postgrau, va cursar el tercer cicle d'estudis superiors, i al seu currículum consten diversos màsters, entre ells un de dret comparat, "**una disciplina actualment destinada als qui desenvolupen tasques d'investigació a la universitat.**" Ella és una bona coneixedora del món universitari, no en va és llicenciada amb grau, diplomada en estudis superiors especialitzats per la Universitat Autònoma de Barcelona i va ser "**professora associada de dret polític a la facultat de Girona.**"

Aquesta preparació la capacita àmpliament per donar-nos una visió real del món de l'advocacia. Encara la capacita més, però, la seva història personal, la d'una dona que ha hagut de lluitar incansablement per arribar on és ara: "**Tenia només 23 anys quan vaig obrir el despatx, gràcies a l'ajuda i a la confiança dels meus pares. Quan vaig començar, jo era la meva relacions públiques, la meva mànager, la meva secretària, la meva dona de la neteja... Sort que tenia el suport d'en Pau, que ara és el meu marit, i que llavors exercia de passant en un bufet barceloní. Per això tot sovint dic que jo, la passantia la vaig fer amb ell, o gràcies a ell. Va ser un període difícil, de molta soledat, però alhora molt intens, i en tinc molt bon record.**" Evidentment, el fet de ser dona constituïa un handicap afegit a l'hora de tirar endavant: "**Per a nosaltres no és fàcil convertir-nos en professionals liberals. La majoria de dones amb formació jurídica opta per fer oposicions a l'administració de justícia per a jutges, secretàries judicials, fiscals... que són professions de matins, amb sou fix i amb baixa per maternitat. És més, quan algú té un problema jurídic espera que l'hi resolgui un home advocat amb vestit i corbata.**"

I, tanmateix, les capacitats de la dona que avui ens acompanya són innegables. És, a més, una dona que s'ha sabut adaptar a l'evolució patida pel seu ofici, una evolució on l'obertura de les portes europees té menys influència del que ens pugui semblar: "**Els estats són molt gelosos del seu sistema normatiu. En dret hi ha uns principis de recepció de convenis internacionals que, en definitiva, no signifiquen més que l'aplicació de normes nacionals.**"

Ella mateixa podria haver estat víctima de les "**barreres**" en què pot desembocar la manca de recepció d'un conveni: "**Tot i que ja feia molts anys que havia deixat Itàlia per viure aquí i que em sentia igual que la resta dels meus companys, sabia molt bé que, en acabar la carrera, jo no podria exercir i els altres, sí. Afortunadament, les lleis van canviar, i en llicenciar-me em vaig poder col·legiar com qualsevol**

altre advocat." Ara fins i tot actua com a lletrada acreditada pel Consell d'Advocats de la Unió Europea.

En el llistat d'elements determinants en l'evolució de l'advocacia no podem ometre la relació d'aquest sector amb l'immobiliari, i menys en una vila turística com és Platja d'Aro, on el món de l'habitatge genera "**un gran volum de feina.**" La pròpia Emanuela és administradora de finques en exercici i el seu marit, agent de la propietat immobiliària col·legiat: "**Per això coneixem bé les problemàtiques dels propietaris, dels no residents, de la segona residència i de les especulacions urbanístiques.**" També és vocal de la Cambra de Comerç, Indústria i Navegació, i això l'apropa molt a la realitat empresarial del seu sector.

A més d'inquietar-se pel futur de la vila, l'Emanuela dedica tots els seus esforços al seu negoci, a cavall entre l'Empordà i el Barcelonès: "**Un advocat barceloní tindria molt poc èxit a Platja d'Aro, perquè el meu és un poble acostumat a tractar sempre amb els veïns. És una vila tranquil·la i amable: en poc temps resol moltes gestions. Ara bé, també hi ha clients que per moltes i variades raons agraïen que se'ls rebí a Barcelona.**" Una població tan reduïda també presenta els seus inconvenients: "**Quan demandes algú, aquest algú t'associa amb la figura del dimoni.**" A Barcelona les coses canvien: "**Part de la clientela del despatx barceloní la constitueixen empresaris amb filials o assumptes a la Costa Brava, bàsicament del sector de l'hostaleria, la restauració i tot allò que envolta el món de la vida nocturna.**" Un detall curiós: "**Alguns dels nostres clients, entre els quals hi ha alguns dels més fidels, han estat abans contraris. Aquests, al llarg del cas que ens va enfrontar, van tenir ocasió de veure'ns per davant i per darrere, és a dir, van ser espectadors de la manera com els tractàvem tant a ells com al nostre client.**" Les diferències entre la capital catalana i la de la Costa Brava ja comencen a les dependències judicials: "**A Barcelona disposes de jutjats específics per als diferents tipus d'assumpes -de primera instància, d'instrucció, del penal, i de família. Al meu poble i en altres de veïns, en canvi, gairebé tota l'activitat jurídica es concentra als jutjats de Sant Feliu de Guíxols, que només són tres i tots de Primera Instància i Instrucció conjuntament, i tant atribueixen una guàrdia i custòdia com jutgen un conductor temerari, executen una hipoteca o nomenem uns hereus. D'altra banda, un dels avantatges de les viles petites és que encara es mantenen en actiu els jutjats de pau, que representen una gran ajuda a l'hora de dur a terme conciliacions. Tot i tractar-se d'una institució en desús, val la pena adreçar-s'hi, entre altres raons perquè resulta barat.**"

Estem segurs que, en més d'una ocasió, la nostra entrevistada ha tingut dificultats per seguir al minut l'agenda exigida per la seva feina. I és que l'Emanuela no és només advocada. També és mare de dos fills, el Nicolau i la Paola, que, "**de petits, en Pau i jo hem dut amb nosaltres als jutjats, audiències i tota mena de dependències afins. Quan no hi eren, era perquè els teníem al despatx.**" Tanmateix, "**al client no pots aplaçar-li la visita perquè el nen està malalt. El client mai no ha de tenir la sensació que l'advocat té pressa perquè, per exemple, li tanquen el supermercat.**" Combinar advocacia i maternitat no és, doncs, gens fàcil, tot i que "**en Pau és el millor pare del món i un company extraordinari.**"

“El client mai no ha de tenir la sensació que l’advocat té pressa”

Pau Furriol i Emanuela Carmenati - Platja d’Aro (Baix Empordà)